

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਵਪਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟੇਡ।- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 30

ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਗਾਹਕ-ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ - ਗਾਹਕ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ - ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ - ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਜੁਰਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

195

Sept 30th

ਬੀ ਦਾ ਟੀ. ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਬੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਇੰਪੋਰਟ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਏਜੰਸੀ, ਬੰਬੇ ਨੂੰ 16,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੁੰਡੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਾਇਆ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 27 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਟੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਐਚ. ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 27 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3 ਜੂਨ ਨੂੰ 1948, ਟੀ. ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 153 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਕੀਮ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 'ਬੀ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੀ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੋਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। 17 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 15,135-7-3, ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਟੀ. ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਬੀ ਲਈ ਪਈ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਟੀ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਇਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਏਜੰਟ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਈ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈੱਕ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਆਰਡੀ ਨੇਰੀ ਬੈਂਕ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ। ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ। ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਚ ਰਾਸ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਥਿਤ ਬੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਅਤੇ ਬੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਚਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਖਾ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ >। ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਊਰਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਮ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ

ਰਿਲੇਸ਼ਨਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਫੋਲੀ ਬਨਾਮ ਹਿੱਲ (1), ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (2)। ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਮੈਨਜ਼ ਬੈਂਕ ਕੇਸ (3), ਮੈਕਰਸੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਸੇਜ਼ (4), ਦੁ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੇਸ (5), ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਹਿਊਮ ਪਾਈਪ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਟਰਾਵਨਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) (6), ਟੁਵਰੀ ਬਨਾਮ ਮਿਲਨ (7), ਐਡਵਰਡਸ ਬਨਾਮ ਗਲਿਨ (8), ਅਲਾਇਸ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਕ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) (9), ਰੀ ਬ੍ਰਾਉਨ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਪਲਿਟ (10), ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਡੇਲ (11), ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਸਮਿਥ (12), ਮਾਡਰਨ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਾਵਟਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ (13), ਦਿ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਆਣ ਸਿੰਘ (14) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 13,240.

1. ਡੀ ਡੂ ਏ ਅਤੇ ਪੀ ਐਲ ਬਹਿਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੋਐਲ ਗੋਸਾਈ ਅਤੇ ਐਚਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਲ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 15 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 13,240.

ਮੁਦਈ, ਦਿ ਬੁਲਿਅਨ ਐਂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਐਕਸ ਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਟ੍ਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ

(1)	2. HL Cas. 28 ਤੇ ਡੀ. 36
(2)	(੧੯੨੩) ੧੮. 41
(3)	(1867) 36 ਐਲ.ਜੇ. (ਚ.) 151
(4)	57 ਆਰਆਰ 183
(5)	ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 88
(6)	ILR 1943 ਮੈਡ. 187
(7)	106 ਈ.ਆਰ. 514
(8)	28 ਐਲ.ਜੇ. QB 350
(9)	79 ਪੀਆਰ 1915
(10)	60 ਐਲਟੀ 397
(11)	11 ਚ. ਡੀ. 772
(12)	ILR. 32 ਮੈਡ. 68
(13)	ਐਕਸਿਲ 1942 ਮੈਡ. 877
(14)	55 PII. 73

ਟਰੇਡਰਜ਼ 1947, ਇਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਹੁੰਡੀ ਦਿੱਤੀ। 16,000 ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਬੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਏਜੰਸੀ, the Bullion [®] ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ :-

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂਡੀ ਨੰਬਰ 1116 ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਦੀ ਮਿਤੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 16,000

Kapur, J.

(ਸੇਲਾਂ ਹਜ਼ਾਰ) ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੋ। ”

ਇਹ *ਹੁੰਡੀ* 19 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। 16,000 ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਜੋਂ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਕੌਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ DC, DD ਅਤੇ DE ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨੇ 31 ਅਤੇ 32 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ, thp ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ 16,000 ਰੁਪਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ 10 ਰੁਪਏ ਕੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੰਬੇ ਸੈਂਟਰਲ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 15,990 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DB (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 29 'ਤੇ) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 1) ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ 10-30 ਵਜੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ *ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ* ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚੈੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਪਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇੱਥੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ। ^{ਬਾਲ ਕੇ ਲਿਮਿਟਡ} ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ- ^{ਸਰਾਫਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਕਿਊ ਰਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ XX ਐਕਸਚੇਂਜ।}

ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਸਥਾਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ **Kapur, &** ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 1(3) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਰਾ ਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮੀ ਬੈਂਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ-
ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਜੋ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੈਂ *ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ*।

“4. ਬੈਂਕਿੰਗ COM ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ- . ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ
PANIES.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ-

- (a) ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਹਰੇਕ ਬ੍ਰਾਂਚ 'ਤੇ ਕਿਸੇ
ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦਾ
ਚਾਲੂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਖਾਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਮਹੀਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਲੂ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ
ਅਣ-ਬਣਾਈ ਰਕਮ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਢਾਈ ਸੌ
ਰੁਪਏ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਵਪਾਰੀ ,

ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ

m

ਅਤੇ ਅਨਾਜ

ਐਕਸਚੇਂਜ

ਸੀਮਿਤ.

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਭੁਗਤਾਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ

ਉੱਥੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ-

^ ਜਾਂ ਇੱਕ ^ ਸ਼ਾਖਾ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਕੰਪਨੀ ਦੋਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ

ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਖਾਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ

ਪ੍ਰੋ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿੱਸਿਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਰਕਮ

ਇਸ ਦੇ;

(b) ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਚਾਲੂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ;

(c) ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਮ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਚਤ, ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ, —ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਮਹੀਨਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਿਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਪ੍ਰੋ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

3 ਜੂਨ 1948 ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 153 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਕਿਸ਼ਤ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿ ਗਈ ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ

ਇਕ ਹੋਰ ਸਕੀਮ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 17 ਜੂਨ 1950 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'X' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

16 ਮਈ 1952, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਇਹ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 39 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਿਹਾ।

The Traders
Bank Limited
v.
The Bullion
and Grain
Exchange
Limited.

Kapur, J.

ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। 15,135-7-3 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ *ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਅਸਲ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ* ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਇੰਪੋਰਟ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਏਜੰਸੀ, ਬੰਬੇ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ 16,000 ਰੁਪਏ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਸਾ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ 26 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਏ ਪਰ ਇਸ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪੈਸੇ ਪੂਰੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ *ਸੀ*. ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਜਾਂ ਨਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। 13,240 ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਰੁ. 1,895-7-3 ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ

ਵਪਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ *ਹੁੰਡੀ* ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ 19 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੁਰਲ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਪੂਰ ਸੀ, • ਐਂਟਰੀ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ “ਮੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ / ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੁ. 15,990 ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। 2,750 ਅਤੇ * ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ:-

(1) ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ

ਨੰ. 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਹੈ?

- (2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਿਸ਼ਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ?

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ* ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ 27 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ 19 ਸਤੰਬਰ 1947, ਪਰ ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ' *ਟਰੇਡਰਜ਼* ' ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ *ਲਿਮਿਟਡ ਚੈੱਕ* ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੰਪਨੀ- *ਬੁਲਿਅਨ ਸਿਅਲ ਬੈਂਕ* ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਅਨਾਜ

ਐਕਸਚੇਂਜ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 27 ਸਤੰਬਰ- 1947 ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਦੀ *ਕਮਾਈ* ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 1. ਵੀ.ਐਸ. ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ" ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। 19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਗਵਾਹ

' ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ "ਬੰਦ ਫੰਡ" ਕਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਭੁਗਤਾਨ 26 ਸਤੰਬਰ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੋ ਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ *ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ*।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ *ਹੁੰਡੀ* ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਜੁਰਲ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ-। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ *ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ* ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ

ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ? ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਵਪਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਲਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ- 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਨਾਜ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਿੱਲ ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਏਜੰਟ ਸਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੰਬਈ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹੁੰਡੀ, ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਫੋਲੋ ਬਨਾਮ ਹਿੱਲ (1) ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੈਸਾ (ਬੈਂਕਿੰਗ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਸਫ਼ਾ 2), ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਇਸ ਨੇ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬਰਖਿਸ਼ਤ ਆਮ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਲਈ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਏਜੰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲੰਡਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਬੈਂਕਿੰਗ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਸਫ਼ਾ 4)। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਚੈੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਚੈੱਕ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਚੈੱਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬਾਰਕਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਫੋਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੈਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸੀਟ 'ਤੇ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸ਼ਹਾਰਾ ਦੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲ ਦੇ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ 17 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਸੀ 18 ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਕਲੀਅਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੋਂ 'ਤੇ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ, 19 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੇਮਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨਕਦ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸੋਮਵਾਰ, 20 ਤੋਂ 'ਤੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨੋਟਿਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ (1) 2 ਕੇਸ, 28 ਤੇ 36

ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੈੱਕ ਦੇ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਐਂਡ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਹਾਊਸ ਰਾਹੀਂ ਬਾਰਕਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਸੀ

ਟਰੇਡਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ v. ਸਰਾਫਾ ਅਨਾਜ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟੇਡ

i ਸੋਮਵਾਰ, 20 ਤਰੀਕ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਾਰਕਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਨੇ ਫੈਰੋ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਚੈੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰਜ਼ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਮ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਕੀ ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਮਹਿਜ਼ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

The Traders
Bank Limited
v.
The Bullion
and Grain
Exchange
Limited.

Kapur, J. The

ਪੈਨਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। "

ਫੈਰੋਜ਼ ਬੈਂਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

> ਐਲਗਰਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਮੈਨਜ਼ ਬੈਂਕ ਕੇਸ (1),

ਜਿਸ ਦਾ ਹੈੱਡਨੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਸਬੰਧ ਸਿਰਫ਼ * ਦੇਣਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ *cestui que* ਟਰੱਸਟ ਦਾ; ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ। ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਉਸ ਰੁਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਦਿਨ, 'ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ: - ਹੋਲਡ, ਕਿ ਆਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਆਰਡਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੀਨਿਊ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੈੱਕ ਕੈਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਕਰਸੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਸੇਜ਼ (2), ਮੈਕਰਸੀ ਨੇ ਰਾਮਸੇਜ਼, ਐਡਿਨਬਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਲਈ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਮਸੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਂਸ ਨੇ ਲੋਨ ਡੁੱਕ ਦੇ ਕਾਉਂਟਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ (i) Vu

151 >

(2) 57 ਆਰ.ਆਰ. 183

— ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਮੇਸਰਜ਼ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਪਾਮਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਾਮਰ ਐਂਡ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

¹ ਕੰਪਨੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰੈਮਸੇਜ਼TM *... ਮੈਕਰਸੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਲਾਰਡ ਕੈਪਬੈਲ ਨੇ ^{Qr} ^{ain} ^o ^D ਪੰਨਾ 203 ਐਕਸਚੇਂਜ 'ਤੇ ਕਿਹਾ

“ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ- ਸੀਮਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

dinary, ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ

ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਪੈਸੇ, ਕਿ “ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ

ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਫੈਂਡਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ”

ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਉਹ ਬਿੱਲ ਜੋ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਬੈਂਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ, ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ - ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ Halsbury's Laws of Eng land, Volume 2, ਤੀਸਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਫ਼ਾ 437)।

ਪਰ ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਮੈਨ ਬੈਂਕ ਕੇਸ (1) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ., ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਓਫ਼ "ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਕ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ

(1) (1867) 36 ਐਲ.ਜੇ., (ਚ.) 151
 (2) ਏਆਈਆਰ, 1949 ਈਪੀ 88

ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲ ਦੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਗਾਹਕ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਹਨ- ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਸਬੰਧਤ 'ਜੋ ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। b^nk ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਬਿੱਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ

• ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਤਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਗਾਹਕ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਗਾਹਕ ਸਿਆਲਕੋਟ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਿਆਲਕੋਟ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਕਲੇਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਬੈਂਕ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ 15 ਮਾਰਚ 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਾਹਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ *ਦਿ ਟ੍ਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ* *ਵਿੱਚ* The Traders Bank Limited
ਇੰਡੀਅਨ ਹਿਊਮ ਪਾਈਪ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ Bank Limited
ਟਰਾਵਨਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨ ਅਲ ਅਤੇ ਕਿਊਲਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਿਡ v.
 (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) The Bullion and Grain Exchange Limited.
 (1)। ਉੱਥੇ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਅਤੇ ਬੰਬਈ 'ਤੇ
 ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਅਤੇ ਬੰਬਈ 'ਤੇ Kapur, J.
 ਇਕ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ

nary relationship
 customer never pany
 and the money had got

ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ
 ਆਪਣੀ ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਕ a^Bombay ਉੱਤੇ
 ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਢਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ
 ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਰਕਮ ਭੇਜੇ। ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ

(1) ILR, 1943 ਮੈਡ. 187

ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸੀ

ਕੁਇਲੋਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ
 ਬੈਂਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਨ

ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਕਾਮ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ
 ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
 ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਗਰਕੋਇਲ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੀ
 ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
 ਕੀਤਾ- *ਟੂਵਰੀ* ਬਨਾਮ: *ਮਿਲਨੇ* (1), ਅਤੇ *ਐਡਵਰਡਸ* ਬਨਾਮ *ਗਲਿਨ* (2), ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ
 ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ
 ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ
 ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ।

ਮਿਸਟਰ ਗੋਸਾਈ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਾਲੀਅਮ 2, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੈਰਾ 336 ਵਿੱਚ
 ਪੰਨਾ 178 ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਜਿੱਥੋਂ ਚੈੱਕ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਬੁੱਕ-ਕੀਪਿੰਗ ਦੇ
 ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਰਾਇੰਗ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਲੂ
 ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਨੂੰ

ਨਕਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਾਹਕ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

(D 106 ER 514 –
(2) 28 ਐਲ.ਜੇ. QB 350

The Traders
Bank Limited
v.

ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ. ਜੇ 'ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੈਂਕਰ ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ"

The Bullion
and Grain
Exchange

ਬੈਂਕ ਦੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਏਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਕ (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ), (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਗਵਾਲੀਅਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਦੋ ਬਿੱਲ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਤੁਹਾਡੇ ਡਰਾਫਟ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਗਵਾਲੀਅਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡਰਾਫਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਕੈਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰਲਪਣ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੂਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੈਂਕ - ਰੱਪਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ 'ਤੇ. ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਡਰਾਫਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਏਜੰਸੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਡਰਾਫਟ ਭੇਜਦੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਜੇ., ਰੀ ਯੂਐਨ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਪਲਿਟ (2) ਵਿੱਚ ਕੇਵ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ

ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਮੰਗ 'ਤੇ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ., ਬੈਂਕ ਦੀ Limited

ਕਿਹਾ-

v.
ਬੁਲੀਅਨ

“Further, it is clear that the fact that the money so received has been mixed with other money of the agent is immaterial
179 ਪੀਆਰ 1915

ਐਂਡ ਗ੍ਰੈਨ
ਐਕਸਚੇਂਜ
ਲਿਮਿਟੇਡ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਫੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ *cestui que* ਭਰੋਸਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਪਾਰਟ ਡੈਲ (1), ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਯਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਰੀ ਹੈਲੇਟਸ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਮਿਸਟਰ ਗੋਸਾਈ ਨੇ ਫਿਰ *ਮਦਰਾਸ* ਬਨਾਮ ਜੀ. ਸਮਿਥ (2) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਿੱਗ ਨੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ.

ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਕ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਫੈਰੋ ਦੇ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। . *ਇੰਡੀਅਨ ਹਿਊਮ ਪਾਈਪ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ* (4) ਵਿੱਚ, ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਚੈੱਕ ਬੈਂਕ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਾਈਪ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ, ਭਾਵ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਏਜੰਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵਿੱਚ

- (1) ਇਲ ਸੀ.ਐਚ. ਡੀ 772
(2) ILR 32 ਮੈਡ. 68
(3) (1923) 1. ਚੌ. 41
(4) ILR 1943 ਮੈਡ. 187

The Traders the Official Assignee v. G. Smith (1), ਇਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ^ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਗ 'ਤੇ ਅਨਾਜ ਕ੍ਰੀਡ ਅਤੇ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸੀਮਿਤ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕੈਪਬੈਲ *ਮੈਕਸਰੀ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਬੈਂਕਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਕੈਪਬੈਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਉਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਨੇ ਫਿਰ *ਮਾਡਰਨ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਟਰਾਵਨਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ* (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਸੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮਦਰਾਸ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੈੱਕ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ, ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦਾ। 1,500 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲਈ ਰੁ. 433-2-0. ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈੱਕ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਇੰਗ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬੰਬਾਵ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਰਾਸ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ - " ਚੈੱਕ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਰਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ^{ਵਪਾਰੀਆਂ} ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ^{ਇੱਕ ਸੀ}

^{ਬੁਲਿਅਨ} ਤਰਜੀਹੀ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਚੈੱਕ ਰੁਪਏ ਲਈ. 1,500 ਮਦਰਾਸ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 20 ਜੂਨ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ^{ATMj} ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਚੈੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਮਦਰਾਸ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਾਰੋਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (1)। ਅਤੇ *ਮੈਕਰਸੀ ਦੇ ਕੇਸ* (2) 'ਤੇ। ਮਿਸਟਰ ਡੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ 19 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੌਨੇਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ *thir olamtiff* ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਹਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ *ਹੰਡੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਰਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ* ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ *ਮੈਕਰਸੀ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਸ ਬੈਂਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਬਿੱਲ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

(1) (੧੯੨੩) ੧੪. 41

(2) *7 ਆਰ_ਆਰ. 183

The ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਯੂਨਾਈਟਿਡ (^)ਜ਼ੈਚੈਂਕ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬੁਲਿਅਨ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ Bank ਗ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਚੈੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

The 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰੋ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਲਿਮਟਿਡ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ and ਚੈੱਕ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ " ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ। ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ

ਚੈਕ. ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 14 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਲੇਨ ਟਿਫਸ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 1 ਦਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 'ਹੁੰਡੀ' ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

“ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 153/47, ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬਿੱਲ ਅਸਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 10 com ਮਿਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਰੁ. 15,990 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ * ^ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ^ ਸਰਾਫਾ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ 1947 ਦੇ 27 ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ

ਹੁੰਡੀ

ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਬਾਰੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਸਬੂਤ ਦੁੱਗਲ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ

and Grain
Exchange
Limited.

Kapur, J.

ਬ੍ਰਾਂਚ

ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ *ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰਮਾਸ ਬੈਂਕ* ਕੇਸ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਤੇ *ਆਗਰਾ ਕੇਸ* (1) ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਹਕ। ਪੱਖ ਰਹੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਮ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਨੇ *ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ* (2) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ 27 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਰਾਂਚ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(O 36 LJ. (Ch.) 151~
(2) 55 PLR 73

ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 1, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਬਰਾਂਚ ਵਿਚ ਬੁਲਿਅਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਇਸਲਈ, ਐਕਸਚੇਂਜ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੂਰਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਸੀ, ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਮ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਫਿਡੂਸੀ-ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਆਰੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਫਲੀਹਾਵ, ਜੇ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

(3) 60 LT 397

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

